Rut și Estera

Studiul 11, Trimestrul 2, 7-13 Iunie, 2025

Sabat după-amiază, 7 Iunie

De memorat:

"Când a văzut împăratul pe împărăteasa Estera în picioare în curte, ea a căpătat trecere înaintea lui. Şi împăratul a întins Esterei toiagul împărătesc pe care-l ţinea în mână. Estera s-a apropiat şi a atins vârful toiagului. — Estera 5:2

Prin Duhul Său Cel Sfânt, Dumnezeu a lucrat de la început prin unelte omenești, în vederea împlinirii planului Său în favoarea neamului omenesc căzut. Lucrul acesta s-a manifestat în viața patriarhilor. De asemenea, în biserica din pustie, în vremea lui Moise, Dumnezeu le-a dat Duhul Său cel bun ca să-i învețe. (Neemia 9, 20.) Și, în zilele apostolilor, El a lucrat cu putere pentru biserica Sa, prin mijlocirea Duhului Sfânt. Aceeași putere, care i-a susținut pe patriarhi, care a dat lui Caleb și lui Iosua credință și curaj și care a făcut rodnică lucrarea bisericii apostolice, i-a susținut pe copiii credincioși ai lui Dumnezeu din toate veacurile următoare. Prin puterea Duhului Sfânt, în Evul Mediu, creștinii valdenzi au fost ajutați să pregătească calea spre Reformațiune. Aceeași putere, care a făcut să aibă succes eforturile bărbaților și femeilor nobile care au făcut lucrare de pionierat pe calea înființării de misiuni moderne, cum și pentru traducerea Bibliei în limbile și dialectele tuturor neamurilor și popoarelor. FA 53.1

"Pe vremea aceea, judecător în Israel era Debora, prorociţa, nevasta lui Lapidot. Ea şedea sub finicul Deborei, între Rama şi Betel, în muntele lui Efraim, şi copiii lui Israel se suiau la ea ca să fie judecaţi." – Judecatorii 4:4,5. "Mai era acolo şi o prorociţă, Ana, fata lui Fanuel, din seminţia lui Aşer. Ea era foarte înaintată în vârstă şi trăise cu bărbatul ei şapte ani după fecioria ei. Rămasă văduvă şi fiind în vârstă de optzeci şi patru de ani, Ana nu se depărta de Templu şi zi şi noapte slujea lui Dumnezeu cu post şi cu rugăciuni." – Luca 2:36,37

De asemenea, „Proorocița Hulda, soția lui Șalum" a învățat pe Israel (2 Imparati 22:14-16). Și „Filip evanghelistul... avea patru fiice, fecioare, care profețeau". Fapte 21:8, 9.

Duminică, 8 Iunie

Foamete în „casa pâinii"

Studiază Rut 1:1-5. Care au fost necazurile lui Naomi și Rut și din ce cauză? Cum reflectă acestea situația curentă a omenirii?

"Pe vremea judecătorilor*, a fost o foamete** în ţară. Un om din Betleemul† lui Iuda a plecat cu nevastă-sa şi cu cei doi fii ai lui să locuiască pentru o vreme în ţara Moabului. Numele omului aceluia era Elimelec, numele nevestei lui era Naomi şi cei doi fii ai lui se numeau Mahlon şi Chilion: erau efratiţi*, din Betleemul lui Iuda. Ajungând în ţara** Moabului, şi-au aşezat locuinţa acolo. Elimelec, bărbatul Naomei, a murit, şi ea a rămas cu cei doi fii ai ei. Ei şi-au luat neveste moabite. Una se numea Orpa şi cealaltă, Rut şi au locuit acolo aproape zece ani. Mahlon şi Chilion au murit şi ei amândoi, şi Naomi a rămas fără cei doi fii ai ei şi fără bărbat.— Rut 1:1-5

„Când s-a văzut balaurul aruncat pe pământ, a început să urmărească pe femeia, care născuse copilul de parte bărbătească. Şi cele două aripi ale vulturului celui mare au fost date femeii, ca să zboare cu ele în pustie, în locul ei unde este hrănită o vreme, vremi, şi jumătatea unei vremi, departe de faţa şarpelui." Apocalipsa 12,13-14.

Pentru început, vedem din această Scriere că femeia şi-a lăsat via (Pământul ei natal – Palestina) şi a intrat în lumea Neamurilor, după naşterea Fiului ei; adică, în perioada creştină a ei, când balaurul a urmărit-o prin intermediul iudeilor ca agenţi ai săi (Fapte 8,1; 13,46.50-51). Apoi, vedem că după ce ea a fost acolo pentru un anumit timp, condiţiile au ajuns să fie în aşa fel, încât ea nu s-a mai putut hrăni, şi de aceea, a fost necesar ca cineva să o hrănească, „pentru o vreme, vremi şi jumătatea unei vremi".

La trei ani şi jumătate după învierea Domnului, biserica a lăsat Palestina (Via), şi în timp ce era printre Neamuri (pustia), „şarpele a aruncat din gură apă ca un râu după femeie (au obligat pe păgâni să se boteze la Creştinism, şi să se unească bisericii), ca s-o ia (păgânizeze) râul" Apocalips 12,15. În timp ce a fost astfel inundată, a trebuit să fie hrănită (menţinută) de Domnul, pentru că mulţi din urmaşii săi au fost păgânizaţi, şi aproape toţi cei care nu au fost păgânizaţi, au fost duşi la moarte de către „râu". Astfel dar, dacă El nu ar fi hrănit-o (păstrat-o în viaţă) printr-o minune, Biserica ar fi pierit în timpul Evului Mediu al religiei. Adevărat, ea a putut să se hrănească după Reformă, dar, cei neconvertiţi (râul) se află încă în mijlocul ei.

Luni, 9 Iunie

Rut și Boaz

De ce pasajul din Rut 2:5-20 este un moment important în narațiune? De ce era o veste foarte bună că Naomi aflase identitatea binefăcătorului lor?

"Boaz a reprezentat caracterul gentlemanului creștin. La fel ca Avraam, el a poruncit familiei sale după el să păstreze calea Domnului pentru a face dreptate și judecată. A dat dovadă de politețe față de toți servitorii săi și, când a trecut printre lucrătorii săi de pe câmp, le-a spus secerătorilor: "Domnul să fie cu voi. Iar ei i-au răspuns: „Domnul să te binecuvânteze". Iată o lecție atât pentru stăpâni, cât și pentru servitori, pentru angajatori și angajați. Servitorii sunt întăriți în inimile lor pentru a face ce trebuie, pentru a fi credincioși stăpânilor care manifestă bunătate și curtoazie respectuoasă față de ei. Creștinii ar trebui să fie cei mai curtenitori oameni din lume." HM 1 decembrie 1894, art. A, par. 1

"Dar ceea ce distingea în mod deosebit anul jubileului era revenirea tuturor proprietăților funciare la familia posesorului inițial. Nimeni nu avea libertatea de a-și tranzacționa moșia. Nici nu avea voie să își vândă pământul, cu excepția cazului în care sărăcia îl constrângea să facă acest lucru. Ori de câte ori el sau oricare dintre rudele sale ar dori să îl răscumpere, cumpărătorul nu trebuie să refuze să îl vândă. Dacă nu era răscumpărat, acesta revenea posesorului sau moștenitorilor săi în anul jubileului. From Eternity Past 383.5

"Domnul a declarat lui Israel: „Țara nu va fi vândută în veci, pentru că țara este a Mea, pentru că voi sunteți străini și călători cu Mine." Leviticul 25:23. Dumnezeu era proprietarul de drept, proprietarul inițial. Trebuia să fie imprimat în mintea tuturor că săracii și nefericiții au la fel de mult dreptul la un loc în lumea lui Dumnezeu ca și cei bogați. From Eternity Past 383.6

„Acestea au fost dispozițiile luate de Creatorul nostru milostiv, pentru a diminua suferința, pentru a aduce o rază de speranță, pentru a arunca o rază de soare în viața celor nevoiași și necăjiți.” From Eternity Past 384.1

Marţi, 10 Iunie

Boaz ca răscumpărător

Ce transmit pasajele din Iov 1:6-11; Matei 4:8,9; Iuda 9; Luca 22:31 despre revendicările lui Satana asupra omenirii?

Trimite mielul la cârmuitorul ținutului de la Sela până în pustie, la muntele fiicei Sionului! Ca o pasăre fugară, izgonită din cuib, aşa vor fi fiicele Moabului, la vadurile Arnonului. - Şi vor zice: "Sfătuieşte, fă judecată, acoperă-ne ziua în amiaza mare cu umbra ta, ca noaptea neagră, ascunde pe cei ce sunt urmăriţi, nu da pe faţă pe cei fugiţi! Lasă să locuiască pentru o vreme la tine cei goniţi, o Moab, fii un loc de scăpare pentru ei împotriva pustiitorului! Căci apăsarea va înceta, pustiirea se va sfârşi, cel ce calcă ţara în picioare va pieri. Şi atunci un scaun de domnie se va întări prin îndurare; şi se va vedea şezând cu credincioşie, în casa lui David, un judecător, prieten al dreptului şi plin de râvnă pentru dreptate.” Isaia 16,1-5. KJV

„Trimite mielul la cârmuitorul ținutului de la Sela până în pustie, la muntele fiicei Sionului!” Isaia 16,1. KJV

Articolul hotărât „–l”, acordă semnificație absolută substantivului „miel”, arătând că un miel, unicul din clasa lui, a fost obiectul poruncii de a trimite „mielul” de la Moab „la muntele fiicei Sionului” – Muntele Sion în Ierusalim.

„Ca o pasăre fugară, izgonită din cuib, aşa vor fi fiicele Moabului, la trecerile Arnonului.” Adică, mielul trebuia să fie luat de la Moab pentru că moabiții urmau să fie „izgoniți” „ca o pasăre fugară” „în vadurile Arnonului”. Isaia 16,2

Istoria sacră ne adeverește că unicul miel luat de la Moab înainte ca Moabiții să fie„izgoniți din cuibul lor” a fost Acel despre care a spus Ioan Botezătorul:„Iată

Mielul lui Dumnezeu” – Hristos. Profeția arată că Mielul a fost dus în grabă din Moab la Muntele Sionului (palatul lui David în Ierusalim) – eveniment care a avut loc când Naomi, cu fiii săi, a plecat în Moab („pustia” – un popor care nu era sub grija directă a Domnului și de aceea nu era o „vie”) și a adus pe Rut Moabita, din Moab la Ierusalim: deci „Boaz a luat pe Rut, care i-a fost nevastă, ... şi ea a născut un fiu. Şi l-au numit Obed. Acesta a fost tatăl lui Isai, tatăl lui David.....Obed a fost tatăl lui Isai; şi Isai a fost tatăl lui David.” Rut 4, 13-22. Astfel Isus, Fiul lui David, a fost trimis din Moab la Muntele Sion – palatul lui David; arătând astfel divinitatea lui Isus ca Fiu al lui Dumnezeu și umanitatea Sa ca fiu nu doar al lui David ci de asemenea al lui Lot – Moab.

O, ce minunat de specific este Dumnezeul nostru: numele Obed, Isai și David în limba ebraică înseamnă Hristos – un slujitor (Obed), care va fi prezența Mea (Isai), cel iubit (David).

Hristos fiind în trup un moabit la fel ca și un israelit, Domnul spune: „ Lasă să locuiască pentru o vreme la tine cei goniţi, o Moab (Isus), fii un loc de scăpare pentru ei împotriva pustiitorului! Căci apăsarea va înceta, pustiirea se va sfârşi, cel ce calcă ţara în picioare va pieri.” „Și un om (arătând din nou spre Isus) va fi ca un adăpost împotriva vântului, şi ca un loc de scăpare împotriva furtunii, ca nişte râuri de apă într-un loc uscat, ca umbra unei stânci mari într-un pământ ars de sete.” Isaia 16,4; 32,2 KJV.

Trimis pentru „Sfătuieşte, fă judecată, acoperă-ne ziua în amiaza mare cu umbra ta, ca noaptea neagră, ascunde pe cei ce sunt urmăriţi, nu da pe faţă pe cei fugiţi!” (Isa.16,3), Hristos este „un adăpost împotriva vântului, şi ca un loc de scăpare împotriva furtunii, ca nişte râuri de apă într-un loc uscat” este o umbră mare și perfectă atât la miezul zilei cât și la miezul nopții. Astfel exclamă și psalmistul: „Cât de scumpă este bunătatea Ta, Dumnezeule! La umbra aripilor Tale găsesc fiii oamenilor adăpost. Căci Tu eşti ajutorul meu, şi sunt plin de veselie la umbra aripilor Tale.” Ps.36,7; 63,7.

De aceea Te slăvesc popoarele puternice, şi cetăţile neamurilor puternice se tem de Tine. Căci Tu ai fost un loc de scăpare pentru cel slab, un loc de scăpare pentru cel nenorocit în necaz, un adăpost împotriva furtunii, un umbrar împotriva căldurii; căci suflarea asupritorilor este ca vijelia care izbeşte în zid.

„Şi atunci un scaun de domnie se va întări prin îndurare; şi se va vedea şezând cu credincioşie, în casa lui David, un judecător, prieten al dreptului şi plin de râvnă pentru dreptate.” Isaia 16,5

Fiindcă conform acestor pasaje așezarea tronului lui Hristos este încă în viitor, și pentru că de asemenea va fi așezat în casa lui David (care nu a avut loc la prima Sa venire), Isus, de aceea când vine să împărățească în împărăția ce va veni, se va așeza pe tronul lui David. Și cum El atunci va hotărî, va face judecată și va grăbi neprihănirea, toată acțiunea are loc chiar înaintea închiderii timpului de har – timpul în care El poate grăbi neprihănirea. Astfel, din fericire, această profeție despre genealogia lui Isus și a faptului că „ia lucrarea în mâinile Sale” a fost dată pentru „avertizare și învățătură” pentru cei care vor trăi la timpul sfârșitului, când „toate aceste lucruri au să se întâmple”. De aceea, este extrem de importantă nevoia de a aminti importantele lecții împreună cu Acțiunea Credincioasă Promptă.

Miercuri, 11 Iunie

Haman și Satana

Ce elemente comune găsești în pasajele din Estera 3:1-14; Apocalipsa 12:14-17 și Apocalipsa 13:15? Prin ce se aseamănă descrierea făcută de Ioan bisericii rămășiței lui Dumnezeu cu descrierea făcută de Haman poporului lui Dumnezeu?

Punctul principal de observat în aceste versete este că după ce balaurul și îngerii lui au fost alungați din Cer (a doua înfrângere a lui Satana) și după ce el a persecutat Biserica și ea a fugit în pustie, balaurul a urmat-o acolo, dar în loc să o persecute, el a „aruncat din gură apă", sperând că ea va fi dusă de apă. Cu alte cuvinte, după ce a văzut că nu putea opri creșterea Bisericii creștine prin persecutarea urmașilor ei, el și-a schimbat tacticile și i-a făcut pe păgâni să i se alăture, sperând ca ea să fie păgânizată – „s-o ia râul".

Balaurul va eșua din nou, deoarece pământul își va deschide gura și va înghite râul; adică, Inspirația prezice că cei care se alătură Bisericii pentru alt scop decât pentru a urma și practica Adevărul, vor fi îndepărtați printr-o minune, vor fi înghițiți de pământ, ca să zicem așa. Și când acest lucru se va întâmpla, Satana va fi înfrânt pentru a treia oară. În rezumat, iată cele trei înfrângeri ale lui: Nr. 1 – nu a reușit să devoreze copilul; Nr. 2 – pierderea războiului din Cer; Nr. 3 – a eșuat să păgânizeze Biserica prin inundarea ei cu cei neconvertiți.

Când va fi învins pentru a treia oară, când neghina semănată de el va arde (deoarece ca râu ei sunt înghițiți de pământ, dar ca neghină sunt arși de către îngeri), atunci Biserica va fi „'Frumoasă ca luna, curată ca soarele, și cumplită ca o oștire sub steagurile ei' (Cânt. cânt. 6:10), ea trebuie să meargă în toată lumea, biruitoare și ca să biruiască", Profeți și Regi, pagina 725 engl.

După ce va fi învins astfel și văzând că Biserica este eliberată de potopul lui, mânia balaurului va crește. El va fi mâniat pe femeie și va merge „să facă război cu rămăşiţa seminţei ei, care păzesc poruncile lui Dumnezeu, şi ţin mărturia lui Isus Hristos" (Apoc. 12:17), „duhul proorociei" (Apoc. 19:10).

În mod evident, rămășița sunt cei care rămân după ce pământul își deschide gura pentru a înghiți râul. Ei ca trup țin poruncile lui Dumnezeu și au Duhul viu al Proorociei, Duhul care a dictat Scriptura, care a condus pe poporul lui Dumnezeu în tot Adevărul de-a lungul veacurilor și încă îl conduce. Astfel mânia balaurului și puritatea Bisericii, cauzată de a treia înfrângere a balaurului, vor aduce timpul de strâmtorare cum n-a mai fost niciodată.

„În vremea aceea se va scula marele voievod Mihail, ocrotitorul copiilor poporului tău; căci aceasta va fi o vreme de strâmtorare, cum n-a mai fost de când Sunt neamurile şi până la vremea aceasta. Dar în vremea aceea, poporul tău va fi mântuit, şi anume oricine va fi găsit scris în carte", Dan. 12:1.

Nimic din lume nu este mai prețios decât a avea numele scrise în carte. Și noi putem avea numele acolo dacă alegem să urmăm Duhul Adevărului și să ținem poruncile lui Dumnezeu. Aici am văzut că cei care cred că legea, cele zece porunci, este abolită, că nu trebuie să se conformeze cu Legea, cei care cred că Duhul Profeției este un lucru al trecutului, că Dumnezeu a lăsat lumea să se descurce cum poate, că El nu Se mai îngrijește să trimită un profet, toți se vor găsi în alianță cu Babilonul cel Mare, scaunul balaurului și în loc să aibă numele scrise în Carte, ei vor avea semnul fiarei și vor lua parte în persecutarea rămășiței care păzește poruncile lui Dumnezeu și are mărturia lui Isus Hristos.

Joi, 12 Iunie

„Pentru o vreme ca aceasta”

Ce lecții putem extrage din Estera 4:13,14; 5:1-3; 9:20-28 cu privire la situația noastră dificilă din ultimele momente ale istoriei pământului?

Experiențele grele, care au venit peste poporul lui Dumnezeu din zilele Esterei, n-au fost specifice numai acelor vremuri. Ioan descoperitorul, privind de-a lungul veacurilor până la încheierea timpului, a declarat: “Și balaurul, mâniat pe femeie, s-a dus să facă război cu rămășița seminței ei, care păzesc poruncile lui Dumnezeu, și țin mărturia lui Isus Hristos”. (Apocalipsa 12, 17.) Unii dintre cei care trăiesc astăzi pe pământ vor vedea împlinindu-se aceste cuvinte. Același spirit, care în veacurile trecute i-a condus pe oameni să prigonească biserica cea adevărată, va conduce în viitor la manifestarea unei atitudini asemănătoare față de aceia care își păstrează credincioșia față de Dumnezeu. Chiar acum se fac pregătiri pentru această ultimă mare luptă. PR 602.3

Decretul care va fi dat în cele din urmă împotriva rămășiței poporului lui Dumnezeu va fi foarte asemănător cu acela emis de Ahașveroș împotriva iudeilor. Astăzi, vrăjmașii adevăratei biserici văd în grupa cea mică a păzitorilor poruncii Sabatului un Mardoheu la poartă. Respectul poporului lui Dumnezeu față de Legea Sa este o mustrare continuă pentru aceia care au lepădat temerea de Domnul și calcă în picioare Sabatul Său. PR 605.1

Satana va stârni indignarea împotriva minorității care refuză să accepte obiceiurile și tradițiile larg răspândite. Bărbați cu răspundere și renume se vor uni cu nelegiuiții și cu oamenii de nimic pentru a se sfătui împotriva poporului lui Dumnezeu. Bogăția, geniul, educația se vor uni pentru a-i acoperi cu rușinea. Conducătorii prigonitori, slujitori și membri ai bisericii vor complota împotriva lor. Cu glasul și condeiul, prin lăudăroșenii, prin amenințări și prin batjocuri, vor căuta să le doboare credința. Prin prezentări mincinoase și prin apeluri pline de mânie, oamenii vor stârni patimile poporului. Neavând un “așa zic Scripturile” împotriva apărătorilor Sabatului biblic, vor recurge la măsuri apăsătoare pentru a suplini această lipsă. Pentru a-și asigura popularitatea și dominația, legislatorii se vor supune cererii pentru legi duminicale. Dar aceia care se tem de Dumnezeu nu pot accepta o instituție care nesocotește un precept al Decalogului. Pe acest câmp de bătaie se va desfășura ultimul mare conflict în lupta dintre adevăr și rătăcire. Dar noi nu suntem lăsați în nesiguranță cu privire la deznodământ. Astăzi, ca în zilele Esterei și ale lui Mardoheu, Domnul Își va apăra adevărul și poporul Său. PR 605.2

Vineri, 13 Iunie

Alte gânduri

"În timpurile străvechi, Domnul a lucrat într-un mod minunat prin intermediul femeilor consacrate care s-au unit în lucrarea Sa cu bărbații pe care i-a ales să fie reprezentanții Săi. El a folosit femeile pentru a obține victorii mari și decisive. De mai multe ori, în momente de urgență, El le-a adus în față și a lucrat prin ele pentru salvarea multor vieți. Prin împărăteasa Estera, Domnul a realizat o izbăvire puternică pentru poporul Său. Într-un moment în care părea că nicio putere nu îi poate salva, Estera și femeile asociate cu ea, prin post, rugăciune și acțiune promptă, au făcut față problemei și au adus mântuirea poporului lor. Veți Primi Putere. 270.2

"Un studiu al lucrării femeilor în legătură cu cauza lui Dumnezeu în timpurile Vechiului Testament ne va învăța lecții care ne vor permite să facem față situațiilor de urgență în lucrarea de astăzi. S-ar putea să nu fim aduse într-un loc atât de critic și de proeminent cum a fost poporul lui Dumnezeu în vremea Esterei; dar adesea femeile convertite pot juca un rol important în poziții mai umile. Multe au făcut acest lucru și sunt încă pregătite să îl facă. Este datoria femeii să se unească cu soțul ei în disciplinarea și instruirea fiilor și fiicelor sale, pentru ca aceștia să fie convertiți, iar puterile lor să fie consacrate slujirii lui Dumnezeu. Sunt multe care au capacitatea de a sta alături de soții lor în munca de sanatoriu, de a oferi tratamente bolnavilor și de a rosti cuvinte de sfat și încurajare pentru alții. Există persoane care ar trebui să caute o educație care să le pregătească pentru rolul de medici. Veți Primi Putere. 270.3

Pentru studii suplimentare nu ezitați să ne contactați:

WhatsApp: (+49)152-226-37-773, (+63)961-954-0737

contact@advancedsabbathschool.org